

O síle víry

Adam Čermák

1.místo v kategorii do 15 let

Bylo to dvanáct let od té osudné autonehody. Staříčkový autobus přepravující obyvatele mezi malými zapadlými vesničkami uprostřed džungle spadl z vysokého srázu. Mnoho lidí zahynulo. Přežila jen Česlava, vědma a věštkyně. Jen tělo jejího syna Lumíra se tehdy nenašlo. Tenkrát mu byly tři roky a všichni předpokládali, že se jeho těla zmocnil nějaký dravec. Když se Česlava po několika dnech probrala k životu, nevěřila, že její syn zemřel. Něco hluboko uvnitř ní jí říkalo, že Lumír je stále naživu a že se k ní jednoho dne vrátí.

Česlava nevzdávala svou naději. Vyhledala nejsilnějšího a nejmoudřejšího mága toho kraje. Od něj se učila. Strávila dny a noci v jeho knihovně, studovala starodávné rituály, pronášela prastaré modlitby. Nikdy nezapomněla na synovu tvář a na radost, kterou přinášel do jejího života. Věděla, že musí být trpělivá, že osud jejího syna záleží i na ní. Přestěhovala se do malého domku na samotě v lesích. Tam měla klid a mohla se soustředit na zdokonalování svých schopností.

Jednoho chladného večera, přesně dvanáct let od té osudné autonehody, Česlava tušila, že se něco stane. Vzala si svou kouzelnou hůlku a vyšla ven. Na obloze bylo něco neobvyklého - zářivá hvězda, která se zdála být blízko a zároveň daleko. Česlava cítila, že se to týká Lumíra. Přitáhla hvězdu k sobě pomocí svého magického zraku a uviděla obraz - obraz svého syna, který teď byl už téměř dospělý. Česlava byla ohromená. Její modré oči se zalily slzami radosti.

Další den se vydala na cestu za svým synem. Nic jí nemohlo zastavit, protože věřila a cítila, že právě toto je teď potřeba udělat. Nohy jí námahou natekly, puchýře jí zpomalovaly, ale Česlava neztrácela víru. Putovala několik dní a nocí. Po dlouhé cestě se dostala do malého města. Na okraji lesa stála malinká chaloupka. Před ní se vynořil urostlý mladík s blondatými vlasy. Byla to tvář z její předtuchy. Byl to Lumír. Česlavě se bláznivě rozbušilo srdce. Spěchala k němu. Oba se objali.

"Matko!" vydechl Lumír a jeho hlas zněl jako hudba pro Česlavinu duši. "Nikdy jsem si nemyslel, že tě znovu uvidím." Česlava se na něj dívala s obrovskou láskou. Lumír jí vyprávěl, jak byl v dětství nalezen v džungli. A když se nenašli jeho rodiče, ujali se ho hodní lidé, kteří dlouho toužili po vlastním dítěti, ale osud jim ho nedopřál. Až po smrti adoptivních rodičů Lumír zjistil, že nebyl jejich vlastním synem. Už v průběhu dospívání byl překvapen tím, co občas v mysli vidí, a tím, co se mu v noci zdá. Často se jeho sny vyplnily. Také v nich vídal tvář stárnoucí ženy, která ho nazývala synem a volala ho k sobě. Tehdy tomu nerozuměl. Jakmile Česlavu uviděl, vše se mu v mysli vybavilo.

Vypravili se na cestu do Česlavina domova. Spolu se posadili ke stolu v domku uprostřed lesa. Lumír se učil od své matky umění magie a věštění. Česlava přivedla Lumíra na tajná tajemná místa, kde proudila neskutečně silná pozitivní energie, která jimi prostupovala, a tak je nabíjela. Společně sbírali léčivé rostliny a studovali staré knihy.

Lumír se stal vynikajícím věštcem. Po matce zdědil její dar vidět skrze čas a prostor. Své schopnosti používal, aby pomohl lidem v nesnázích a aby šířil lásku a světlo. Lumír si uvědomoval, jaký zázrak pro něj představovalo to, že znovu našel svou matkou. Byl vděčný za každou minutu, kterou vedle ní mohl strávit. Česlava byla hrdá na svého syna.

Jednoho dne měl Lumír vidění. Viděl dítě, chlapce, který se ztratil. Pohlédl na matku, nemusel nic říkat. Oba věděli, že mu musí pomoci. Jeho schopnosti mu umožnily proniknout do minulosti, ve své mysli hledal a propojoval související stopy. Společně s Česlavou začali provádět magický rituál, který měl odhalit osud ztraceného dítěte. Oba se uvedli do hlubokého transu. Ponořili se do světa předků a spojili se s energií magického vesmíru. Byli jako most mezi minulostí, přítomností a budoucností.

Najednou se zjevila obrazovka času a Lumírovi se před očima promítal příběh malého chlapce, jak se plíží lesem, zmatený a vystrašený. Lumír a Česlava věděli, že jsou na správné cestě. Po několika hodinách soustředěného hledání se jim podařilo určit přibližné místo, kde by se mohl ztracený chlapec nacházet. Vydali se na cestu divokou krajinou a temným lesem. Cítili nepopsatelnou sílu, která je vedla a ukazovala jim správný směr.

Po dlouhém putování dorazili k místu, kde se malý chlapec zřejmě ukrýval. Lumír a Česlava věřili, že se dítě nachází možná jen kousek od nich. Oba začali volat, ať se nebojí, že ho přišli zachránit. Vysílali lásku a naději všude kolem sebe.

Náhle se něco pohnulo v houštině. Vystoupil z ní vystrašený malý kluk zahalený do špinavých šatů. Byl to on. Lumír a Česlava ho objali a slzy štěstí se jim třpytily v očích.

Všichni se vrátili zpět do domu uprostřed lesa, kde se Lumír, Česlava a ztracený chlapec vzpamatovali z náročného putování. Česlava ho oblékla do teplého oblečení, zatímco Lumír ho utištoval svým klidným hlasem. Postupně se chlapec začal otvírat, vyprávěl jim o svých strastech a bolestech, které zažil, když se ztratil. Lumír si skládal všechny částičky chlapcových vzpomínek s tím, co zatím zjistil.

Lumír a Česlava mu slíbili, že se o něj postarají a pomohou mu najít jeho rodiče. Pomocí svých schopností spojili minulost, přítomnost a budoucnost dohromady. Všechny střípky chlapcova příběhu a Lumírových vidin do sebe začaly zapadat. Lumír viděl mladou ženu s vyčerpaným výrazem ve tváři. Byla to matka ztraceného chlapce, která ho zoufale hledala a nikdy se nevzdala naděje, že její syn žije. Česlava si připomněla, jak moc si ona kdysi přála, aby se její syn našel.

Díky propojení skutečnosti, magie a věštectví našli přibližné místo, na kterém by se měli nacházet rodiče ztraceného chlapce. Lumír a Česlava se s nimi setkali. Všechny jejich předtuchy a intuice se potvrdily. Byli to opravdu rodiče, kteří ztratili syna. Když ho uviděli živého a zdravého, nesmírně se radovali. Chlapec se vrátil do náruče svých rodičů.

Lumír a Česlava se radovali s nimi. Stali se ochránci magie a spojenci osudu, kteří pomáhají lidem v nouzi. Jejich příběh se rozšířil po celé zemi a jejich jména se stala legendou. Lumír a Česlava pokračovali ve své vizi, pomáhali lidem, kteří hledali své ztracené blízké, a nabízeli naději těm, kteří ji ztratili. Jejich domov uprostřed hlubokého lesa se stal svatyní, kde každý mohl najít pomoc a sílu.

Lumír se stal moudrým a váženým mágem, jehož schopnosti překračovaly všechna očekávání. Byl nejen ochráncem své rodiny, ale také ochráncem celého světa tajemných sil. Lidé přicházeli z různých koutů světa, aby se od něj učili a využívali jeho moudrosti a síly.

Česlava byla hrdou matkou a učitelkou. Své schopnosti předávala dalším generacím věštkyň a mágů, aby mohli pokračovat v šíření pozitivní energie. Její důvěra v magii a víra v dobro ji vždy vedly správnou cestou.

Ať už věříte na kouzla nebo ne, jejich příběh nás učí, že láska, víra a síla v nás samých jsou ty největší zázraky.